

Nazwisko BIELICKI

Imiona Tadeusz Pseudonim

Z domu

Data urodzenia 13.08.1915 Miejscowość, kraj Łomża, Polska

Data śmierci 12.02.1992 Miejscowość, kraj USA

Lat życia

Adres cmentarza New Jersey

Źródła: "Weteran", nr 846 (marzec 1992)

Zawód Tytuły naukowe

Rodzaj wojska Stopień wojskowy

Odznaczenia

**ŚP.
PLUTONOWY TADEUSZ
BIELICKI**

Po długiej i ciężkiej chorobie, zmarł 12 lutego 1992 roku, w domu przy 1105 SS. Val Dr. Rt. 8, Inverness, Fl. 32650, śp. Tadeusz Bielicki. Opuścił szeregi naszej Placówki żołnierz, kolega i dobry mąż.

Urodził się 13 sierpnia 1915 roku w Łomży w Polsce. Czynną służbę wojskową odbył w 3. Batalionie Pancernym w Warszawie. Po wybuchu wojny w 1939 roku ponownie powołany został do Batalionu Pancernego w Warszawie. Po kampanii wrześniowej dostał się do niewoli rosyjskiej i wywieziony został na Syberię. Kiedy nastąpiła amnestia, wstąpił do Armii Polskiej, która tworzyła się na południu Rosji. Stamtąd wyjechał do Iranu i przez Irak, Syrię, Palestynę i Egipt przybył do Włoch, walcząc z 2. Brygadą Pancerną na wszystkich frontach, z Monte Cassino włącznie, aż do zakończenia wojny.

Odznaczony został: Gwiazdą za rok 1939-1946, Gwiazdą Italii, Medalem Wojska Polskiego, Defense Medal, Krzyżem Monte Cassino, Krzyżem Zasługi, Mieczami Hallerowskimi, Medalem 50-lecia.

Z Włoch, wraz z 2. Korpusem wyjechał do Anglii, a stamtąd wyemigrował do Argentyny. Po sześciu latach pobytu w Argentynie przybył do USA i osiedlił się w Paterson, w stanie New Jersey. Wstąpił tam do Placówki 154. Tu poznał także Zosię Trusiewicz, którą poślubił.

Ostatnie lata na emeryturze spędził na Florydzie.

Pochowany został w New Jersey.

Weteran Nr. 846

Marec 1992r

strona 25

Pozostawił w smutku i żalu
najukochańszą swoją żonę, Zosię.
Cześć Jego pamięci!

Leonard W. Szczawiński
(milomszczak)